

únor 2010.

Balada o čích mých.

- 1./ Od poloviny července
a te v leňském roce,
šle te s tím mým viděním
hodně rychle s kopce.
- 3./ V televizi při zprávách
raděj zavřu oči,
když se dívám troch déle
hlava se mi teče.
- 5./ V říjnu žádost pedána
na mou operaci,
která bude probíhat
v Jindřichově Hradci.
- 7./ Polovina únera,
termín stanovený,
kruté mrazy sužují
celou naši zemi.
- 9./ Když ve středu navštívím
čení oddělení,
vlídné vidím přijetí,
te dnes všude není.
- 11./ Věru jsem se nemýlil,
slušné zacházení,
odbernost a cestlivost
te se obzvlášť cení.
- 13./ Musím také vzpomenout
její asistentku,
usměvavou, šikovnou
a precizní Lenku.
- 15./ Chtěl bych poděkovat všem,
všem sestřičkám tady,
že jste prima kolektiv,
rezhlašuji všechny.
- 17./ Nadále svou práci-peči,
takto dělávejte,
přeji hodně úspěchů
a dobré se tu mějte.
- 2./ Všechno vidím mlhavě,
nepoznávám lidí,
nečtu ani noviny,
což mi nejvíce chybí.
- 4./ Čím víc se te zheršuje,
je te doba temná,
předčasně pak navštěvují
i doktora Šterna.
- 6./ Převalil se starý rek,
čekám na pozvání,
nemám prý se obávat,
říkají mi známí.
- 8./ Mám z těch mrazů obavu,
jak te dení zvládnu,
zda tam někde po cestě
ještě neupadnu.
- 10./ Ochotu a laskavost
ke všem starším lidem,
takže přesně za týden
pojedu již s klidem.
- 12./ Ruce zlaté, šikovné
paní doktor Magdy,
te všechno již zůstane,
v mé paměti navždy.
- 14./ Také vrchní sestřička,
žena na svém místě,
vřelý dík a uznání,
zasluží si jistě.
- 16./ Takže, všechny milé dámy,
celé oddělení,
vám všem patří vřelý dík
a velké ocenění.
- 18./ Práci v dobrém kolektivu,
bez zmatků a stresů,
přeje jeden z pacientů-
jméno - Míla Kněžů

V Kamenici 2. lipna

Kuďož